

14de JAARGANG, NR. 268
5 DECEMBER 2016

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWS

3 JAZZ OP DE PLAAT

Sebastiaan van Bavel, Don Byas,
 Kristina Fuchs, Ben van Gelder,
 Glerum Omnibus, Dexter Gordon,
 StarkLinneman e.a.

11 JAZZ OP DE PLANKEN

Gogo Penguin, Kim Hoorweg,
 November Music.

EN VERDER:

7 Bestsellers en tips Jazzcenter

14 Preview Stranger than Paranoia

15 Jazzflits in Servië (Schot/Huguenin)

JAZZFLITS 269 KOMT 19 DECEMBER UIT

NIEUWS

Miles Davis voert BBC-lijst van beste jazzalbums aller tijden aan

'Kind Of Blue' van Miles Davis staat op nummer één in een BBC-lijst van de vijftig beste jazzalbums aller tijden. De lijst, samengesteld door leden van de Engelse jazzscene en BBC-presentator Geoffrey Smith, werd begin november gepubliceerd. Smith: "Miles Davis' 'Kind Of Blue' is the one jazz album you're bound to have if you just love music and Miles at their best." In de top 10 staan nog twee albums van Davis: 'On The Corner' en 'In A Silent Way'. Op nummer elf staat 'Bitches Brew'. John Coltrane staat twee keer in de top tien, met 'A Love Supreme' en 'Crescent'.

Top 20 beste jazzalbums allertijden:

1 Miles Davis	Kind Of Blue
2 John Coltrane	A Love Supreme
3 Charles Mingus	Ah Um
4 Weather Report	Black Market
5 Miles Davis	On The Corner
6 Joseph Jarman	Song For
7 Miles Davis	In A Silent Way
8 Jamie Cullum	Pointless
9 Bill Evans Sunday Night Village Vanguard	
10 John Coltrane	Crescent
11 Miles Davis	Bitches Brew
12 Jarrett/Garbarek	Belonging
13 Louis Armstrong	King Louis
14 John Coltrane	Blue Train
15 Art Blakey	Night In Tunisia
16 Fitzgerald & Armstrong	Ella & Louis
17 Duke Ellington	Blanton/Webster Band
18 Kamasi Washington	The Epic
19 Bill Evans	Waltz For Debby
20 Hermeto Pascoal	Slaves Mass

De medewerkers van Jazzflits wensen u een heerlijk avondje....
<http://bit.ly/2fyAd1W>

ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Till Brönner speelt voordat president Obama (links op de rug gezien) en kanselier Merkel aan tafel gaan. (Foto: You Tube)

TILL BRÖNNER SPEELT VOOR OBAMA EN MERKEL

De laatste dag van zijn staatsbezoek aan Berlijn, op 17 november, werd de Amerikaanse president Obama ververst met een kort optreden van de Duitse trompettist Till Brönner. In de zaal van het afscheidsdiner met bondskanselier Merkel werd hij staande gehouden voor ongeveer tien minuten jazz.

Samen met een gitarist voerde Brönner onder meer een versie van Dave Brubecks 'Take Five' uit. In totaal werd Obama en Merken tien minuten jazz aangeboden. Obama trof Brönner eerder dit jaar tijdens het concert op het Witte Huis ter gelegenheid van de Internationale Jazz Dag 2016. De Duitser was de enige niet-Amerikaan tijdens dat concert. Brönner was in Berlijn vanwege een tournee ter promotie van zijn nieuwe cd 'The Good Life'. Die werd voor hem geproduceerd door Ruud Jacobs.

Een fragment van het optreden is op You Tube te zien:
<https://www.youtube.com/watch?v=2vSrFNW1LcY>

Deventer jazzcafé

Taste of Jazz wil eigen piano

Het Deventer jazzcafé Taste of Jazz is een crowdfunding-actie begonnen voor een nieuwe piano. "Bij het concert van het Jan van Duikeren Quartet hebben we recentelijk ervaren hoe veel mooier jazz kan zijn met een echte piano", zo valt op de website van Taste of Jazz te lezen. Ook biedt een eigen akoestische piano de mogelijkheid om pianisten van naam te programmeren. "Er zijn toppianisten die alleen komen als je een eigen piano hebt. Rob van Bavel en Peter Beets zou ik hier graag zien spelen", zegt Wim Thijssen van Taste of Jazz op 18 november in dagblad De Stentor. Er is in totaal 4.000 euro nodig. Taste of Jazz bestaat vijf jaar. De club programmeert iedere derde zondag van de maand een concert in de Fermerie. Een activiteit die steeds meer belangstellenden trekt. Het volgende concert is op 18 december.

Mose Allison tijdens het North Sea Jazz Festival 2005. (Foto: Tom Beetz)

Mose Allison overleden

De Amerikaanse zanger-pianist Mose Allison is 15 november 2016 op 89-jarige leeftijd overleden. Hij werd geboren in Mississippi en kwam in 1956 naar New York. Werkte bij tenorsaxofonist Stan Getz en baritonsaxofonist Gerry Mulligan. Allison richtte een eigen trio op en kreeg bekendheid door zijn eerste plaat 'Back Country Suite'. Profiteerde in de jaren zestig van de bluesrevival en de aandacht die hij mede daardoor kreeg in popkringen. Allison trad in 1983 en 2005 op tijdens het North Sea Jazz Festival. (jjm)

PODIA

CYRUS CHESTNUT IN VLAANDEREN MET ZIJN ONTDEKKING CHIARA PANCALDI

In 2012 viel het oog van de Amerikaanse pianist Cyrus Chestnut op de jonge Italiaanse zangeres Chiara Pancaldi. Hij nodigde haar uit om in januari 2013 met hem op te treden in Dizzy's Club in Lincoln Center, New York City. Een paar maanden later troffen ze elkaar in de studio om een album te maken: 'I Walk A Little Faster'. Op 20 november trad Chiara Pancaldi met een trio in CC Muze (Heusden-Zolder) op. Met haar 'ontdekker' Cyrus Chestnut op piano. Jean Schoubs maakte de foto van Pancaldi.

Leuven Jazz maakt eerste namen bekend

Onder anderen bassist Avishai Cohen, pianist Shai Maestro en het Sun Ra Arkestra zullen te horen zijn op de komende, vijfde editie van Leuven Jazz. Het festival biedt ook onderdak aan de B-Jazz International Contest. Daarvoor hebben zich ruim honderd deelnemers aangemeld, waaruit de jury twee finalisten zal selecteren. Die nemen het op tegen de winnaar van de Gexto Jazz Festival Contest 2016, de winnaar van Jong Jazztalent Gent en groepen afgevaardigd door het Saint Louis College of Music in Rome en het Amersfoort Jazz Festival. Leuven Jazz vindt van 18 tot en met 26 maart op diverse locaties plaats.

PRIJZEN

ZES EERSTE EN TWEE TWEDE PRIJZEN BIJ PRINSES CHRISTINA JAZZ CONOURS 2016

Het Tadjiro Velzel Quartet, Ian Cleaver, Fuensanta Méndez, Raquel Kurpershoek en de bigbands De PuBi's en Junior Jazz Unlimited Big Band hebben 27 november een eerste prijs gewonnen in de finale van het Prinses Christina Jazz Concours 2016. Die vond plaats in het Bimhuis in Amsterdam.

Om de finaleplaatsen werd in het laatste weekend van november door veertig jazzbands gestreden. Alle musici waren tussen de 12 en 21 jaar oud. Een professionele jury, met onder anderen Co de Kloet, Joris Teepe en Francien van Tuinen, koos in totaal acht finalisten uit en verdeelde zes eerste en twee tweede prijzen onder hen. Prinses Christina der Nederlanden en Marcel van den Heuvel, gemeenteraadslid en woordvoerder Kunst en Cultuur in de gemeente Amsterdam, reikten de prijzen uit.

Alle finalisten zijn te bekijken op:
www.youtube.com/christinaconcours.

JAZZ OP DE PLAAT

SEBASTIAAN VAN BAVEL
Cosmic Dance
 Eigen Beheer

Bezetting:

Jasper Blom (ts), Vera Naus (vcl),
 Sebastiaan van Bavel (p),
 Maciej Domaradzki (b),
 Jimmi Hueting (d).

Na zijn debuut-cd ('As The Journey Begins') heeft pianist Sebastiaan van Bavel zich dieper in de Indiase muziek begeven. 'Cosmic Dance' is de naam van Hindoegod Shiva en Van Bavel heeft zijn composities gebaseerd op de gedichten van de Indiase poëet Sri Aurobindo, hier gezongen door Vera Naus. Teksten die gaan over de eeuwigheid, de creatie van het leven en dergelijke. Aan het trio is verder toegevoegd saxofonist Jasper Blom, die sterk in de traditie van John Coltrane soleert. Overigens is ook één nummer ('Persuance') door John Coltrane geschreven.

‘**Een volwassen, zelfbewuste pianist**’

Van Bavel claimt dat zijn muziek gebaseerd is op klassieke Indiase ritmische patronen, maar duidelijker is zijn muziek geïnspireerd door hedendaags klassieke muziek, zoals Schönberg. Niettemin blijft dit puur jazz waar improvisatie een hoofdrol vervult. Van Bavel soleert zelf vooral binnen de jazz-traditie, Blom is onze door God geïnspireerde Coltrane en de heldere zang van Naus is meer in de klassieke traditie. Van Bavel laat in zijn solo's een opwindende muzikale ontwikkeling horen, en hoewel nog jong (24 jaar) is hier een volwassen, zelfbewuste en uitontwikkelde pianist te horen, die ook niet vies is van een beetje elektronica.

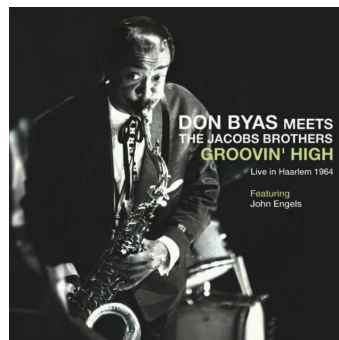
Tom Beetz

(www.sebastiaanvanbaveltrio.com)

Bekijk hier een video over de cd:
<http://bit.ly/2grwmRx>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

DON BYAS MEETS THE JACOB BROTHERS
Groovin' High - Live In Haarlem 1964
 Nederlands Jazz Archief

Bezetting:

Don Byas (ts),
 Pim Jacobs (p),
 Ruud Jacobs (b),
 John Engels (d).

Platenmakers moeten vijftig jaar geleden in Nederland wel armlastig zijn geweest, want er zijn hier toen zo weinig concerten en plaatopnamen van tenorsaxofonist Don Byas gemaakt, terwijl in Frankrijk indertijd zoveel moois van hem is vastgelegd. Het Nederlands Jazz Archief voorziet nu - dankzij een anonieme financiële bijdrage - alsnog enigszins in die leemte met 'Groovin' High'. Op de cd staat een live-opname uit 1964, gemaakt in Haarlem. Een van de belangrijke aspecten van deze opname is het mooie donkerbruine geluid van de tenorsax. Dat komt des te beter tot ontplooiing als u de volumeknop iets verder opendraait. Don Byas wordt begeleid door John Engels op drums en de gebroeders Pim en Ruud Jacobs op respectievelijk piano en bas. Het programma bestaat uit standards. Lekker stevig wordt om en om afgewisseld met ballads. Meteen in 'I remember Clifford' demonstreert Byas hoe je een ballad speelt: vertragen en gewicht leggen in het thema en dan in het chorus ietsjes versnellen. Ruud Jacobs krijgt in het nummer de ruimte om echt eens aan het vertellen te gaan. Waarna de saxofonist al rapsodiërend het nummer tot een eind breidt. Pim speelt als altijd met zijn fluwelen toets en laat horen dat hij kan begeleiden en soleren. In 'Lady bird' speelt Ruud Jacobs nog een heel geslaagde solo. John Engels is passend en lekker eigenwijs aanwezig. De aankondigingen van Don Byas staan integraal op de plaat. Daardoor hoor je dat hij een beetje aangedaan is als 'Don't blame me' aan de beurt is. Hulde aan de gulle geveer en het Jazz Archief die de release van dit kostbaar stukje Nederlandse jazzmuziek mogelijk hebben gemaakt.

Hessel Fluitman

Don Byas speelt 'I remember Clifford':
<http://bit.ly/2gEnoRB>

KRISTINA FUCHS**Linden**
TryTone**Bezetting:**

Kristina Fuchs (voc, hang),
Mete Erker (ss, ts, kl, bkl),
Jeroen van Vliet (p, elektronica).

Vrijwel gelijk met het Zwitserse album 'Chansons Sauvages' (zie de kolom hiernaast) verschijnt van zangeres Kristina Fuchs de cd 'Linden'. Het idee erachter is hetzelfde, al neemt ze nu de Nederlandse volksmuziek als uitgangspunt. De titel verwijst naar het legendarische radioprogramma 'Onder de groene linde', waarin radiomaker Ate Doornbosch jarenlang hoogbejaarde Nederlanders langsging om ze liedjes uit hun jeugd te laten zingen.

‘**Ontroerend, hartverwarmend, sfeervol**’

Kristina Fuchs spitte het archief van het programma door op zoek naar nummers die ze kon gebruiken voor dit nieuwe project. Het resultaat is verbluffend, en dat is zeker ook te danken aan haar muzikale partners, toetsenovenaar Jeroen van Vliet en rietblazer Mete Erker, die steeds meer opduikt in projecten die ertoe doen. De muziek op 'Linden' is bij tijd en wijle ontroerend, hartverwarmend, spannend, sfeervol en boertig. In de teksten horen we vertellen over boeren, ridders en 'zoetelieven' en alleen dat al maakt het album uniek in de Nederlandse geïmproviseerde muziek. Fuchs zingt de melodieën met respect voor het origineel, maar met uitdagende improvisaties.

Herman te Loo

Bekijk deze formatie live
<http://bit.ly/2feGltq>

KRISTINA FUCHS RÖSELIGARTE**Chansons Sauvages**
Zytglogge**Bezetting:**

Kristina Fuchs (voc, hang), Jacques Bouduban (c, voc),
Adi Blum (acc) + Daniel Erisman, Werner Hasler (tp,
elektr), Lucien Dubuis (cbkl), Albin Brun (boventoon-fl,
Schwyzerörgeli), Andi Gabriel (v), Maru Rieben (elektr).

Het is toch vreemd hoe sommige vormen van muziek algemeen gewaardeerd worden en andere als oubollig ervaren worden. De Mongoolse boventoonzang betovert iedere luisteraar, maar bij het woord 'jodelen' vliegt menigeen toch in de gordijnen. Zangeres Kristina Fuchs beheerst beide technieken, en bijvert zich ervoor om de bijzondere vorm van boventoonzang uit haar vaderland Zwitserland weer op de kaart te zetten. Ze doet dat met haar groep

‘**Van chanson tot boertige hoempa**’

Röseligarte (genoemd naar een cd uit 2009), waarmee ze uitgaat van traditionele Zwitserse volksmuziek om hedendaagse improvisatiemuziek te maken. In plaats van de Nederlandse collega's met wie ze zeven jaar geleden die eerste plaat maakte, heeft ze nu Zwitserse musici om zich heen verzameld, en met cello (Jacques Bouduban) en accordeon (Adi Blum) ontstaat een ongewoon klankspectrum. Ze bestrijkt muziek uit het hele land, zowel in het Duits als Frans gezongen – en muzikaal variërend van chanson ('Terre Jurassienne') tot boertige hoempa ('Alpenpolka'). Met zorgvuldig gekozen gasten, zoals Lucien Dubuis op contrabasklarinet ('I be i Bärigma') wordt erg veel sfeer gecreëerd en de muziek ruimschoots uitgetild boven 'opgeleukte volksmuziek'. Je zou kunnen stellen dat Kristina Fuchs een nieuw genre heeft geschapen. Haar lichte, lenige, onbespoten sopraanstem is er in elk geval ulthiem geschikt voor.

Herman te Loo

Bekijk hier de 'Making of' van dit album:
<https://youtu.be/g5OS98-aDV4>

BEN VAN GELDER
Among Verticals
 Eigen Beheer

Bezetting:

Ben van Gelder (as, bkl. synth), Sam Harris (p), Peter Schlamb (vibr), Rick Rosato (b), Craig Weinreb (d) + Kyle Wilson (ts), Philip Dizack (tp).

'Among Verticals' is de derde cd van saxofonist Ben van Gelder. De plaat bevat de suite die hij enige tijd geleden schreef in opdracht van The Jazz Gallery, een van de jazzpodia in New York. Tijdens het schrijfwerk maakte Van Gelder zijn hoofd leeg in het Museum Of Modern Arts. Daar vond hij de titel van zijn werkstuk bij een schilderij van Frantisek Kupka getiteld 'Mme Kupka Among Verticals'. Levend tussen de hoge New Yorkse wolkenkrabbers vond Van Gelder die titel ook wel goed van toepassing op zichzelf.

‘ **Het meesterstuk van Ben van Gelder** ’

'Among Verticals' is zoals zijn altspel: precies en genuanceerd. Met zachtheid overtuigend. Van Gelders muziek is een nauwkeurig uitgelegd muzikaal lijnenspel, waarin elk lid van zijn vaste kwintet precies weet hoe die lijnen lopen en waar zijn lijn thuishoort. Vandaar dat het allemaal zo precies past. Op enkele stukken speelt een enkele gastspeler mee. Soms wordt in de muziek de spanningsboog met milde dissonanten opgewekt, dan weer met ritmische spanning. Tijdens de solo's gaat de muziek swingen. De suite bevat heel diverse stukken, maar vormt toch een eenheid. Uitzondering in het geheel is 'Wigwise' van Duke Ellington. Op vibrafoon trekt Peter Schlamb het stuk echter vakbekwaam binnen het geheel. Wat mij betreft is dit het meesterstuk van Ben van Gelder.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een video over de cd:
<http://bit.ly/2geutdw>

GLERUM OMNIBUS
Handful
 Favorite Records

Bezetting:

Timothy Banchet (p), Ernst Glerum (b), Jamie Peet (d).

De naam Omnibus die Ernst Glerum voor zijn pianotrio heeft gekozen, is toepasselijk. Op iedere nieuwe cd is de bezetting namelijk anders, terwijl de muziek steeds herkenbaar blijft. Speelde de leider op de vorige plaat, 'Models', nog piano, nu heeft hij de contrabas weer ter hand genomen. Hierdoor is Clemens van der Feen verdwenen en is de jonge pianist Timothy Banchet nieuw in de groep. Drummer Jamie Peet is gebleven. Hij zorgt voor een moderne invulling van wat grotendeels een soort souljazz is. Met hiphop- en breakbeatachtige toevoegingen tilt hij de muziek absoluut naar de 21ste eeuw. Glerum draagt zelf het leeuwendeel van de composities aan, zoals het aanstekelijke 'Omnibus fifth', dat doet denken aan Horace Silver. In 'Hours and seconds' opent hij, subliem strijkend, lyrisch en klassiek, waarna Peet en Banchet inzetten voor een smeugige swing.

‘ **Het album getuigt van goede smaak** ’

Verrassend is de hommage aan Victor Kaihatu en Broer Pronk: de krontjong-traditional 'Sriwanah'. De sentimentele Indonesische melodie blijft precies aan de goede kant van de kitsch en weet daardoor te ontroeren. Sowieso getuigt het album van goede smaak, want ook de ballad, 'Cry me a river', krijgt een fijne, compacte uitvoering zonder overbodige franje. Die laatste kwalificatie is zeker van toepassing op het pianospel van Banchet: ritmisch sterk, swingend en to the point.

Herman te Loo

Beluister hier tracks van het album:
<http://www.ernstglerum.nl/Home.html>

DEXTER GORDON
Fried Bananas
Gearbox

Bezetting:

Dexter Gordon (ts),
 Rein de Graaff (p),
 Henk Haverhoek (b),
 Eric Ineke (d).

Tenorsaxofonist Dexter Gordon woonde in de jaren zestig en zeventig in Kopenhagen. Van daaruit zwierf hij met zijn tenorsax door Europa. Ter plekke was altijd wel een ritmesectie te vinden om hem te begeleiden. Alleen in Nederland had hij een vaste begeleidingsgroep: het Rein de Graaff Trio. Ze waren dan ook goed op elkaar ingespeeld. Eric Ineke leerde elke keer ontzettend veel bij, zoals hij nog regelmatig benadrukt. Op 'Fried Bananas' staat een deel van een concert van 3 november 1972 bij Sociëteit 'Progress' in Heemskerk. Het werd indertijd uitgezonden door de VPRO.

‘ **Soms moet je 'Body and Soul' spelen** ’

In Heemskerk speelde Dexter 'Fried bananas', 'The panther' en 'Body and soul'. De songs worden in alle rust vertolkt. "Soms moet je dit nummer spelen", vertrouwde hij het Heemskerkse publiek over 'Body and soul' toe. Hij doet het op zijn onnavolgbare wijze en totaal anders dan Coleman Hawkins, de peetvader van dit nummer. Zelfverzekerd en luier. Hier hoor je vooral Rein de Graaff achter Gordon. In 'Fried bananas' heeft Eric Ineke de neiging om veel te vet op zijn bekkens te slaan. Dat doet hij tegenwoordig veel preciezer. Het doet echter helemaal niets af aan het unieke geluid van de saxofonist. Met deze langspeler is de combinatie Gordon en De Graaff in 1972 voorbeeldig gedocumenteerd.

Hessel Fluitman

Dexter Gordon live in Denemarken (1967):
<http://bit.ly/18CPQOv>

JON LUNDBOM AND BIG FIVE CHORD
Make The Changes
(Hot Cup Records)

Bezetting:

Jon Irabagon (as),
 Balto Exclamationpoint (ts, balto s),
 Jon Lundbom (g),
 Moppa Elliott (b), Dan Monaghan (d).

Het is voltooid! 'Make The Changes' is de vierde ep die gitarist Jon Lundbom in digitale vorm uitbrengt met zijn groep Big Five Chord. Alle virtuele plaatjes worden nu gebundeld in een box, die zowel digitaal als fysiek te bestellen valt. Tot zover dit reclameblokje. Want de muziek is evenzeer het vermelden waard.

‘ **Het sleutelwoord van de cd is maniakaal** ’

Het sleutelwoord van deze nieuwe uitgave is 'maniakaal'. Dat is een kwalificatie voor de solo van altsaxofonist Jon Irabagon in het openingsstuk, 'MacGuffin' maar zeker ook voor de ostinatofiguur in 'Ghost tattoo' die zijn collega Balto Exclamationpoint (alias Bryan Murray) neerzet op tenor, waartegen Irabagon zijn lijnen weeft, voordat bassist Moppa Elliott en drummer Dan Monaghan de draad oppakken. Na het Scofield-achtige 'Utile', waarin de leider schittert, sluit de cd af met een lezing van Ornette Colemans 'Enfant' met sublieme drumbreaks van Monaghan. Een fijn slot aan een heerlijke serie ep's dus.

Herman te Loo

Op de site van Jon Lundbom zijn de digitale ep's en de fysieke box te bestellen:
<http://www.jonlundbom.com>

STARKLINNEMAN**Transcending Chopin Volume II & III**

Eigen Beheer

Bezetting:

Iman Spaargaren (ts),
Paul Stark (p),
Vasilis Stefanopoulos (b),
Jonas Linnemann (d, congas).

Pianist Paul Stark en drummer Jonas Linnemann hebben na een cd met hun bewerking van Chopin-sonates nu andermaal een greep uit het werk van deze Poolse componist gedaan. Op de dubbel-cd 'Transcending Chopin' staan twee van zijn composities. Op de ene de Pianosonate opus 58 en op de andere de Cellosonate opus 65. Iman Spaargaren neemt op saxofoon de cellopartij voor zijn rekening. Eerder vertaalde pianist Peter Beets Chopins werken naar de jazz. De interpretaties van Paul Stark en van Peter Beets zijn hemelsbreed verschillend. Beets richt zich op virtuoze snelheid. Samen met de andere musici geeft Paul Stark meer 'body' aan de muziek. De heren zijn redelijk dicht bij Chopin gebleven, maar hebben ook de lef gehad om de muziek meer aards uit te werken. Dat betekent dat contrabas en slagwerk essentiële functies binnen de composities hebben gekregen. Zo strijkt bassist Vasilis Stefanopoulos de intro van het eerste deel van de pianosonate en soleert hij ook binnen dit deel. Linnemann start het tweede deel, het scherzo, met een drumsolo. Dat wil zeggen, hij slaat het ritme van de pianopartij en leidt zo Paul Stark in, die het dan van hem overneemt. Bij de Cellosonate start Stefanopoulos op zijn bas met de cellopartij, waarna ze met zijn vieren als het ware opnieuw beginnen. Dan ontstijgen ze de compositie. De saxofonist soleert heel gedreven. Gevieren ronden ze de sonate in het vierde deel Cubaans getint af. Een respect- en succesvolle vertaling van Chopin naar hedendaagse jazz.

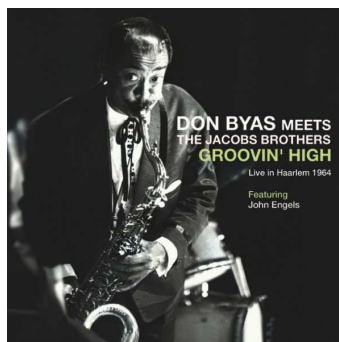
Hessel Fluitman

Bekijk een video over de cd:

<http://bit.ly/2fxkCtI>

BESTSELLERS JAZZ CENTER

Datum: 28 november 2016

1 Don Byas & Pim Jacobs Trio

Groovin' High (NJA)

2 Wolfgang Muthspiel

Rising Grace (ECM)

3 Dexter Gordon

Fried Bananas (Gearbox LP)

4 Ben van Gelder

Among Verticals (Eigen Beheer)

5 Rudy Royston

Rise Of Orion (Green Leaf)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center; (<http://www.jazzcenter.nl>).

TIPS JAZZ CENTER**1 GREGORY PORTER****Live In Berlin (Universal)**

Alhoewel zanger Gregory Porter vier prima studio-albums heeft afgeleverd, blijft het toch een belevingshemer live aan het werk te zien en horen. Gelukkig is er nu deze registratie van de Berlijnse concerten die hij dit jaar gaf. In diverse uitvoeringen beschikbaar, maar wij kiezen voor de 2-cd met dvd-uitgave die u in vervoering zal brengen.

2 KEITH JARRETT**A Multitude Of Angels (ECM)**

Een 4-cd-doesje met pianist Keith Jarrett solo uit 1996. Dit waren de laatste concerten 'oude stijl' die Jarrett in Italië gaf. Zijn ziekte weerhield hem geruime tijd van spelen hierna. De lange uitgesponnen improvisaties vervelen nauwelijks. Een 'Köln Concert' avant la lettre.

3 WALLACE RONEY**A Place In Time (HighNote)**

Wat een geweldige sound zet trompettist Wallace Roney hier met zijn band neer! Je waant je direct in de eind jaren zestig Miles-mood. Luister vooral eens naar de bekkens van Lenny White.....Tony Williams is terug op aarde. Heerlijke post-bop van bovenaards kaliber.

Tips Jazz Center is een overzicht van cd's die volgens Reinier van Bevervoorde en Jan Bax (van de Haagse speciaalzaak Jazz Center) een plek in de Bestsellers Jazz Center verdienen; (<http://www.jazzcenter.nl>).

Jazzcenter nu ook op Facebook

www.facebook.com/jazzcenterdenhaag

EMILIO PARRILLA ACOUSTIC BAND Tribute To Jimmy Giuffre (Eigen Beheer)

Het getuigt van moed om met het oeuvre van klarinettist-saxofonist Jimmy Giuffre aan het werk te gaan. En vooral als je zijn klassieke stukken ter hand neemt, zijn 'derde weg' muziek. Klarinettist Emilio Parrilla durfde het aan en trekt je op deze cd langzaam Giuffre's modern klassieke werk in. Parrilla en de zijnen hebben het perfecte weefwerk, het handelsmerk van Jimmy Giuffre, in stand gehouden en er hun eigen stempel op gezet. Hun interpretatie is even doorzichtig en helder als die van Giuffre. Drie leden van het kwartet hebben een eigen stuk geschreven. Zowel Parrilla zelf, als YooJin Ko en KyuJin Jang zijn met hun composities binnen het idioom van Jimmy Giuffre gebleven. Kamerjazz ven het hoogste niveau.

Hessel Fluitman

Maak hier kennis met de Acoustic Band:
<http://bit.ly/2q12r20>

KARL SEGLEM Nordic Balm (Ozella)

Karl Seglem en zijn kwartet zijn Noors. In Nederland zijn ze betrekkelijk onbekend. Toch spelen ze al jaren samen. In die tijd hebben ze hun eigen – Noorse - stem gekregen. Ze maken gestaag voortbewegende muziek, die integer en waardig is. Heb je het thema te pakken, dan volg je de improvisatie probleemloos. De ietwat trage muziek heeft een geheel eigen sfeer. In tegenstelling tot de kaalheid en verwaarlozing die de foto op het cd-boekje laat zien, is de muziek tot in de puntjes verzorgd. De groepsleden kennen elkaar zo goed, dat ze elkaar in elke nieuwe keuze op de voet volgen. Als een vlucht merels die in de lucht voortdurend wisselt van vorm, maar toch een eenheid blijft. Toegankelijke jazz.

Hessel Fluitman

Bekijk een video over de cd:
<http://bit.ly/2qARvrO>

AZURE HIPTRONICS Ignacio (Azuremusic)

Rogier Schneemann is de initiator achter Azure. Naast de gitarist horen we Federico Solazzo op toetsen, Luciano Poli op bas en Satindra Kalpoe op drums. De groep noemt zijn muziek 'Ultrafunkatronicjazzhippop'. Fusion dus. Die bepaald niet serieuze term weerspiegelt inderdaad de niet al te serieus te nemen muziek. Hoewel de musici zeer bekwaam spelen is hun repertoire doorspekt met misschien wat te kinderachtige geluidseffecten. In twee composities, 'Work out something' en 'Easier each time', beide van Schneemann, zingt laatstgenoemde door een 'vocoder'. We horen dus niet hoe hij écht kan zingen. Ignacio is een grootse aaneenschakeling van stijlen en in die kracht schuilt ook een risico. De kwaliteiten van de band klinken het best in 'Majestic'. Ben benieuwd hoe een hip publiek live reageert. **Peter J. Korten**

Bekijk een video over de cd:
<http://bit.ly/2qBv3m4>

JOSCHA SCHRAFF QUARTET Lonely Machines (QTF)

De combinatie van de Zwitsers Joscha Schraff en Niculin Janett is sterk. Niet in de laatste plaats omdat Janett een bescheiden altsaxofonist is die zelfbewust meespeelt. Schraff heeft een romantische toets op de piano en beeldend vermogen. Hoewel hij pas in 2013 is afgestudeerd, heeft hij al een afgeronde manier van spelen. In het titelstuk 'Lonely machines' worden de traagheid en de eenzaamheid treffend verbeeld door de centrale bas waaromheen piano en 'pas' halfweg de saxofoon hun verstilde lijnen draperen. Dan krijgt de eenzaamheid power. In 'Purcell's revenge' tekent Meyer met zijn contrabas de centrale lijn. Daaromheen laat componist Janett zijn eigen lijnen horen. De titel ten spijt hoor je niets wraakzuchtigs.

Hessel Fluitman

Luister hier naar het stuk 'Purcell's revenge':
<http://bit.ly/2qEJCTn>

COUNT BASIE ORCHESTRA
High Voltage (MPS reissue op lp)

De albums op deze pagina zijn door het Duitse label MPS als langspeelplaat opnieuw op de markt gebracht. De Count Basie op 'High Voltage' – oorspronkelijk uitgebracht in 1970 – is een ietwat op leeftijd geraakte krachtpatser die het nog wel kan, maar zijn kunsten doseert en geroutineerd vertoont. In het openingsnummer 'Chicago' wordt leuk met het thema gespeeld, de Count zelf neemt ook een vaardige, voor zijn doen uitgebreide pianosolo, waarna saxofonist Eddie 'Lockjaw' Davis laat horen dat emotie zonder vliegwielerwerking niet echt effectief klinkt. De ruim vierendertig minuten durende en met twaalf nummers gevulde langspeler is een keurig voorbeeld van de gearriveerde bigband van de Count. Een genoegen om naar te luisteren, maar de echte noodzaak om muziek te maken lijkt te ontbreken.

Hessel Fluitman

DIZZY GILLESPIE REUNION BIG BAND
Live In Berlin, 1968 (MPS reissue op lp)

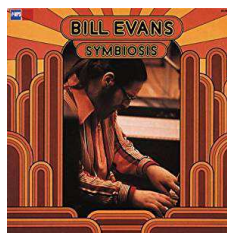

'Live In Berlin', een concertopname van de Dizzy Gillespie Reunion Big Band, werd in 1968 gemaakt. Draait u de volumeknop bij de man die de eerste aankondiging doet wat hoger, dan heeft u krap een halve seconde om uw speakers te redden. Het orkest zet meteen op volle kracht 'Things to come' in, met de trompetten voorop. Dan weet je dat het gaat spetteren. Sensationeel werk als dit is trompettist Dizzy Gillespie wel toevertrouwd. Ik denk dat de mensen in de zaal zich regelmatig tegen de achterwand geplakt voelden. De stukken zijn het aanhoren zeer waard. Gelukkig krijg je in rustiger stukken tijd om op adem te komen van het schitterende geweld van de muzikanten.

Hessel Fluitman

Bekijk een video van dit orkest in 1968:
<http://bit.ly/2frHSin>

BILL EVANS & CLAUD OGERMAN
Symbiosis (MPS reissue op lp)

In de orkestrale opname 'Symbiosis' speelt pianist Bill Evans de hoofdrol. De muziek is de ultieme combinatie van klassieke muziek en jazz. Het werk van componist en dirigent Claus Ogerman wordt uitgevoerd door een uitgebreid ensemble met grote namen uit de jazz en leden van het New York Philharmonic. Het muziekstuk bestaat uit twee delen: een driedelig moderato en tweedelig andante maestoso largo. Ogerman laat horen hoe je klassiek geschoole en in de jazz gepekelde musici samen kunt laten klinken. Zelfs unisono in een strak gespeeld orchestraal deel met enige latin-invloed. In het tweede deel komt Bill Evans het meest tot zijn recht. Overigens is dit muziekstuk in 2008 ook door Nederlandse musici uitgevoerd. Met Joost Swart in de pianistische hoofdrol, Saxion Five en het Gustav Klimt String Quartet. Als producers traden Jorg Kaaij en Juan Martinez op.

Hessel Fluitman

CLARK TERRY
Clark After Dark (MPS reissue op lp)

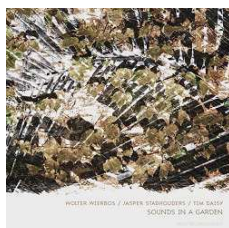

De gevierde en zeer gewaardeerde trompettist en bugelspeler Clark Terry wordt op zijn in 1977 opgenomen elpee 'Clark After Dark' begeleid door het Orchester Peter Herbolzheimer. De klok slaat van het begin tot het eind elegantie. De muziek is welig en weldadig. Een van de kwaliteiten van Clark Terry, vakkundig meegaan in de gestelde voorwaarden (lees: arrangementen), komt hier tot in de perfectie tot uiting. 'Clark After Dark' is een plaat met warm getinte late night music. Voor de fijnproever van mooie muziek. Clark Terry had voor de opname slechts vier uur slaap genoten in twee dagen tijd en een reis van Washington naar Londen achter de rug. Aan de muziek op deze langspeler hoor je niet af dat hij een jetlag had.

Hessel Fluitman

Bekijk Clark Terry live in 1977:
<http://bit.ly/1Gi8ztY>

WIERBOS/STADHOUDERS/DAISY
Sounds In A Garden
(Relay Recordings)

Het is alweer een tijd geleden dat we trombonist Wolter Wierbos in een volledig geïmproviseerde setting hoorden. 'Sounds In A Garden' is alleen daarom al de moeite waard. Drummer Tim Daisy, een belangrijke naam in de impro-scene van Chicago, haalde hem samen met (bas)gitarist Jasper Stadhouders in april van dit jaar naar de studio van de Windy City. Het muzikale resultaat kenmerkt zich vooral door goed luisteren, want de muziek blijft de volle vijftig minuten kernachtig en zwabbert nooit doelloos heen en weer. Opvallend is de steeds nog maar toenemende lyriek bij de trombonist, het percussieve spel van Stadhouders en het subtiele drumwerk van Daisy.

Herman te Loo

Luister hier naar een fragment van de openingstrack: <http://bit.ly/2gjukUF>

THE SINGERS UNLIMITED
Christmas (MPS reissue op lp)

Ook dit kerstalbum is een reïssue op elpee van het Duitse label MPS (zie ook de vorige pagina). Het is een verzameling a capella gezongen kerstliedjes van The Singers Unlimited, die in 1972 werd opgenomen, in het begin van de carrière van deze zanggroep. Hoewel hier en daar wat sentimenteel, wordt er over het geheel genomen fris en beschaafd gezongen. Er is geen sprake van uitgewalde, mooi-gemaakte zang. Maar is dit wel jazz? De songs worden behoorlijk anders worden gezongen dan gemiddeld en zijn van eigen arrangementen voorzien, maar de muziek ligt wel heel dicht bij de 'mainstream'-idee van een kerstlied. Laten we zeggen conventioneel mooi.

Hessel Fluitman

Beluister de cd hier:
<http://bit.ly/2ftJBnW>

NILS LANDGREN
Christmas With My Friends V
(ACT)

'Christmas With My Friends V' is de vijfde kerstplaat die Nils Landgren in twaalf jaar tijd met een groep Zweedse muzikale vrienden maakte. Met deze zeg maar vaste-Kerst-vriendengroep brengt de Zweedse trombonist het kerstrepertoire fris, heerlijk swingend en zonder 'deftige traagheid'. Zelfs als een stuk gedragen gebracht wordt, blijft het bekoorlijk. Ook na vier keer was er nog genoeg keus aan (Zweedse) kerstliedjes die de vrienden niet eerder opnamen. Zoals 'Go tell it on the mountains', met bescheiden gospel inslag en 'Sleigh ride'. Landgrens interpretatie van 'Hosianna' steekt mijn 'all time favorite'-kerstlied, 'A Christmas song' van Shawn Philips, naar de kroon.

Hessel Fluitman

Nils Landgren viert kerst met zijn vrienden:
<http://bit.ly/2ftCKey>

KURT ELLING
The Beautiful Day (OKeh)

Ook Kurt Elling, de 'gedurfd zingende gentleman', heeft zich aan een kerst-cd gewaagd. En het moet gezegd: 'The Beautiful Day' is een uitdagend mooie plaat geworden. Een album met net even 'out of the box' gevonden songs, die toch passend zijn voor de Kerst. Elling heeft voor de openingssong 'Sing a Christmas carol' een aantal traditionals bewerkt. In die bewerkingen heeft hij zich bevrijd van het traditionele keurslijf en een eigen nieuwe sfeer geschapen. Dat doet hij ook in bijvoorbeeld 'Little drummer boy'. Het is een goed voorbeeld van hoe je iets tot jazz maakt: herkenbaar en goed anders gezongen. Met Kendrick Scott op drums in een lekker roffelende rol. Het laatste nummer van de cd, het titelnummer, zingt Elling met zijn dochter Luiza.

Hessel Fluitman

Bekijk een video over deze cd:
<http://bit.ly/2gbIjNy>

KIM HOORWEG & ROBIN NOLAN TRIO

Bezetting:

Kim Hoorweg (vcl),
Benjamin Herman (as),
Robin Nolan, Kevin Nolan (g),
Arnoud van den Berg (b).

Datum en plaats:

27 november 2016,
Hothouse Redbad, Leeuwarden.

JAZZ OP DE PLANKEN

Kim Hoorweg (23) volg ik nu een jaar of tien. Het zangeresje van toen is uitgegroeid tot een volwaardige zangeres. Ze heeft inmiddels het muzikale gewicht om niet meer te zingen zoals het zou horen, maar zoals ze het voelt. Dat is een wereld van verschil. Even goed blijft ze nog wel steeds de nuchtere meid die doodleuk concludeert dat ze haar aankondigingen niet heeft ingestudeerd en dat ze dus zo nu en dan de mist in gaat.

Vlnr: Kevin Nolan, Arnoud van den Berg, Robin Nolan (Persfoto)

In Hot House zong Hoorweg repertoire van haar cd 'Boulevard Of Broken Dreams' (een ode aan Woody Allens film 'Midnight in Paris'), aangevuld met nog enkele andere songs. Meest standards, die ze met veel zelfvertrouwen net iets langzamer dan gebruikelijk bracht. Zo gaf ze zichzelf de tijd om helemaal in de song te kruipen. Hoorweg trad op met de gebroeders Robin en Kevin Nolan op gitaar en hun bassist Arnoud van den Berg. Ook altsaxofonist Benjamin Herman stond haar bij. Het concert deed Kim Hoorweg zichtbaar plezier. Ieder draaide lekker mee. Als Benjamin Herman ook nog een tenorsax had meegenomen om wat meer achtergrondjes te blazen, was het helemaal mooi geweest. Bij 'It's a sin to tell a lie' en 'When you're smiling' kon dat makkelijk. Maar dat is detail. Met ook nog drie Ellington-songs door het concert gestrooid, waaronder de toegift 'Solitude' met Robin Nolan en Benjamin Herman, had je als luisteraar helemaal niets te mopperen.

Hessel Fluitman

Bekijk Kim Hoorweg en het Robin Nolan Trio in VPRO's Vrije Geluiden:
<http://bit.ly/2qJqAvq>

GOGO PENGUIN

Bezetting:

Chris Illingworth (p),
Nick Blacka (b), Rob Turner (d).

Datum en plaats:

18 november 2016,
Rotterdam, LantarenVenster.

Het uitverkochte concert van het Britse GoGo Penguin had voornamelijk staanplaatsen. Dat had als voordeel dat fotografen heel dicht bij de muzikanten konden komen. Maar het publiek ook! Het razend populaire drietal uit Manchester maakte toegankelijke pianotrio-jazz door het royaal toepassen van rockinvloeden en break-beats. Daarbij ging groove voor improvisatie en groepssound voor solo-werk. De gespeelde stukken kwamen voornamelijk van hun laatste cd's, onder anderen van het Blue Note-album 'Man Made Object'. In de composities zaten plotselinge onderbrekingen, waarna ze steeds weer verder gingen. De stukken waren overwegend kort en eindigden nogal abrupt.

Chris Illingworth. (Foto: Joke Schot)

Bassist Nick Blacka was niet alleen woordvoerder, hij had ook de sturende leiding. Zijn zware bas, die overigens nogal klein was, zorgde voor stuwende tempi. Tijdens een solo speelde hij hoog én laag tegelijk. Chris Illingworth speelde melodieën vaak met zijn linkerhand. Zijn spel was doorspekt van minimalistische, sterk repeterende fragmenten. Rob Turner sloeg toffe, wisselende drumritmes, met nauwelijks een momentje rust.
[...vervolg in de rechterkolom](#)

Drummer Rob Turner. (Foto: Joke Schot)

GoGo Penguin. (Foto: Joke Schot)

Een keer werd gepoogd een ballad te spelen, maar dat hielden ze niet lang vol. Al snel ging (gelukkig) het gas erop! De band had een fabuleuze timing en ondanks de forse dosis decibellen was het nét niet te hard. Al na vijf kwartier verliet het trio snel het podium. De onvermijdelijke toegift bestond uit twee nummers: 'GDB' en 'Honopono'.

Peter J. Korten

NOVEMBER MUSIC

Datum en plaats:

4 tot en met 13 november 2016,
Den Bosch.

Wie niets wil weten van andere muziek dan jazz, maar het experiment niet schuwt zit met November Music goed. Tien dagen de meest uiteenlopende jazz die zich door het hele centrum van Den Bosch afspeelt, met de Verkadefabriek als middelpunt. Wie juist een brede kijk op allerlei actuele muziek heeft en naast jazz ook niet vies is van pop, modern-klassiek, wereldmuziek en zelfs dans en performance, zit nog beter. Tussen de opening met het Bosch Requiem door het Koninklijke Concertgebouworkest en de afsluiting met het trio van jazzpianist Rembrandt Frerichs met de Iraanse tarspeler Hossein Alizadeh en het Cello8ctet Amsterdam, zitten de meest uiteenlopende concerten.

Na een pianistisch orgastische explosie bij Michael Wollny bleef de zaal in verbijstering achter.

In dit verslag slechts een minimale greep uit dit overweldigende aanbod. In de Verkadefabriek hoorden we de Franse accordeonist **Vincent Peirani**. Hij heeft een expressieve stijl, zoekt niet de introspectie maar trapt jazzdeuren in. Het overlegmodel is bij hem onbekend en zijn muziek kan explosief worden genoemd, daartoe aangemoedigd door saxofonist Emile Parisien, die op de rand van goede smaak balancerend keihard swingend het uiterste uit zijn sopraan haalde.

Altsaxofonist **Steve Coleman** was te horen met de ambitieuze jazzsymfonie 'Synovial joints', waarin de jazz van New York gekoppeld werd aan het klassieke Doelen Ensemble. Coleman speelde met zijn kwintet 'The Council of balance' waarin trompettist Jonathan Finlayson en drummer Dan Weiss een bepalende rol speelden. De muziek is gecomponeerd op basis van vrije improvisaties en ging in anderhalf uur van begin tot einde in de hoogste versnelling als het hoogtepunt van de New Yorkse rush hour.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

Vincent Peirani. (Foto: Tom Beetz)

Het **Doelen Ensemble** moest alle zeilen bijzetten om de uiterst gecompliceerde muziek met kruisende ritmes te volgen, deed dat op zich vlekkeloos maar kwam niet veel verder dan commentaar geven op de solo's van Coleman en Finlayson. Dit intrigerende optreden kende maar twee opties: of je liet je meevoeven in de onuitputtelijke notenstroom of je moest afhaken. Het jaarlijkse hoogtepunt van het festival is de laatste zondag, wanneer op 22 podia door de hele stad korte optredens van alle soorten te beluisteren zijn. Om er drie uit te lichten: saxofonist Paul van Kemenade en bassist Wiro Mahieu verbonden op intieme wijze jazz met de middeleeuwse meerstemmige zang van het mannenkoor **Cappella Pratensis**.

Saxofonist Paul van Kemenade en bassist Wiro Mahieu met Cappella Pratensis. (Foto: Tom Beetz)

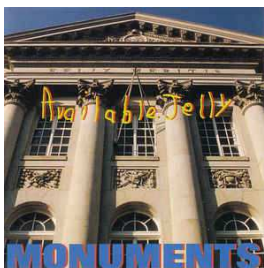
Pianist **Rogier Telderman** overtuigde met zijn kwartet en bouwde in zijn muziek een jazzcompositie in, gebaseerd op de triptiek van Jheronimus Bosch en op Paul Hindemiths 'In einer nacht'. Voordat het zinderende slotakkoord van Rembrandt Frerichs klonk, sloot de Duitse pianist **Michael Wollny**, sterartiest van het ACT cd-label, de middag af. Dit keer geen introverte inkijkjes maar een pianistisch orgastische explosie die de zaal in verbijstering achterliet met het idee dat November Music zich dit jaar weer overtroffen had.

Tom Beetz

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

AVAILABLE JELLY Monuments Ramboy

Eric Boeren (cnt, alt hoorn), Jimmy Sernesky (tp), Gregg Moore (tb, tu, el.b), Alexei Levin (p, acc, orgel), Michael Moore (as, kl, bkl), Tobias Delius (ts), Eric Calmes (b), Michael Vatcher (d).

Met Available Jelly maakte ik eind jaren tachtig kennis tijdens een radioprogramma van Michiel de Ruyter. Gelukkig kwam de groep zo nu en dan ook naar Friesland (waar ik woon) en kon ik ze in Leeuwarden in levende lijve horen en zien. Dat was andere koek. Hun heerlijk swingende muziek, van de hak op de tak springend, ervoer ik als een warm bad. 'Monuments' was de eerste cd die ik van ze in handen kreeg. Een heerlijke muzikale caleidoscoop. Jaren luisteren naar jazz verder ervaar ik de soms toch wel lastig te volgen muziek nu als een buiteling van feestelijkheden. Dat komt doordat er stukken op staan van verschillende componisten die hun inspiratie uit vele bronnen haalden: de vroegste geschiedenis ('Thak's lunch') het circus ('Achtung circus'), Madagascar (Remy Hira') en de Amerikaanse geschiedenis ('Wigwam' en 'Kentucky'). En zelfs, denk ik, de strip Kuifje ('Bobbie'). Een ieder krijgt volop gelegenheid om te soleren. Saxofonist Tobias Delius doet dat in volle glorie.

Dat caleidoscopische zit niet alleen in de muziek, maar ook in de vele bezettingen. Om over het leiderschap maar niet te spreken. Want was de stille, raadselachtig glimlachende klarinettist-saxofonist Michael Moore de leider? Of de zalig zijn eigen gang gaande cornettist Eric Boeren? Je kunt je afvragen of deze groep een teken des tijds was of tijdloos. Uniek is de groep in ieder geval. Ruim twintig jaar later word ik nog altijd lyrisch van ze.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

VOORBESCHOUWING

FESTIVAL STRANGER THAN PARANOIA

Paradox, Tilburg: 23, 27, 28 en 19 december

Brebl, Nijmegen: 24 december 2016

(<https://paradoxtilburg.nl/>, <http://www.jinjazz.nl/>)

Nog één aflevering te gaan, dan kan programmeur Paul van Kemenade het zilveren jubileum van zijn festival Stranger than Paranoia vieren. Dit jaar kent de line-up geen grote Amerikaanse naam, zoals vorig jaar met Archie Shepp. Wel staan er voldoende boeiende bekende en minder bekende Europese acts op de rol.

De initiatiefnemer is zelf te horen met het **Podiumtrio**, dat aan zijn tweede leven bezig lijkt te zijn. Verrassender is daarom de duocombinatie met pianist **Jasper van 't Hof**. De Tukker is drukdoende zichzelf in Nederland weer helemaal op de kaart te zetten, getuige zijn nieuwe ¼-tet en de regelmatige duetten met saxofoniste Tineke Postma. De eerste ontmoeting tussen de gepassioneerde klavierleeuw en de lyricus pur sang is zeker iets om naar uit te kijken.

Ook aan jonge pianisten met eigen ideeën besteedt het festival in het Tilburgse Paradox flink aandacht. Het Belgische toptalent Bram de Looze is er te horen met het **LAB Trio**, dat naast hem ook de niet te missen drummer Lander Gyselinck en bassiste Anneleen Boehme biedt. Eigenwijze Europese inzichten in een mengsel dat naast jazz ook hiphop en underground omvat. Uit Noorwegen komt het trio van de jonge pianist **Espen Eriksen**, een lyrische toetsenspeler die al vergeleken is met wijlen Esbjörn Svensson en Tord Gustavsen. Na drie albums voor Rune Gramofon wordt het tijd om de Scandinaviërs eens live aan het werk te zien.

Humor is een onderschat element in de jazz, dat zeker niet mag ontbreken in een grensverleggend festival. De Belgische formatie **Flat Earth Society** heeft er een grote voorraad van in huis. Ze combineren het met een eclectische mix van jazz, rock, hoempa, wereldmuziek en wat dies meer zij. Zoals hun grote landgenoot Toots Thielemans het ooit treffend omschreef: 'Het is geen bigband, het is geen fanfare, het is een bende!' Het nieuwe Nederlandse sextet **Reeds & Deeds** speelt composities van multi-instrumentalist Rahsaan Roland Kirk, een van de grote humoristen uit de jazzgeschiedenis. En met de saxofonisten Bo van de Graaf, Frans Vermeerssen en Efraim Truijlo in de gelederen zit een eigenzinnige vertolking daarvan wel snor.

Dat Van Kemenade niet vies is van cross-overs, nieuwe samenstellingen en onverwachte wendingen, moge blijken uit optredens van human beatboxer Marciano Madretsma alias **Sniggy**, de avontuurlijke noise-impro van **Knalpot** (met de Belgische Fender Rhodes-specialist Jozef Dumoulin als speciale gast) en de Oost-Europees geïnspireerde improvisaties van **Csókolom**, rondom zangeres Anti Von Klewitz. Ander vocaal vuurwerk valt te verwachten van de Israëlische sopraan **Reut Rivka Shabi**, die aantreedt met de Poolse pianist Krzysztof Kobyliński. En voor het betere soul- en groovewerk zorgt de nieuwe zangsensatie uit Groot-Brittannië, **Myles Sanko**. Met een achtmans band komt hij laten horen of hij de vergelijkingen met Otis Redding, Al Green en Bill Withers kan doorstaan.

Ten slotte presenteert Neerlands mondharmonica-hoop in bange dagen **Hermine Deurloo** haar nieuwe kwartet, met cellist Jörg Brinkmann, pianist Rembrandt Frerichs en de Zwitserse slagwerker Julian Sartorius.

Herman te Loo

JAZZFLITS OP REIS

Joke Schot en Roland Huguenin in Servië

Planet Jazz was het motto van het 32ste **Belgrado Jazz Festival**, dat plaatsvond van 26 tot en met 30 oktober. Toen het Newport Jazz Festival in 1971 aansluiting zocht in Europa, werd voor Joegoslavië gekozen en maakte Belgrado kennis met de grote sterren uit Amerika. Daar ligt de oorsprong van het huidige festival.

Het was een sterke impuls voor het Westers georiënteerde culturele klimaat in die jaren. De burgeroorlogen op de Balkan vormden een pijnlijke onderbreking, die ook de culturele ontwikkelingen ernstig blokkeerde. In 2005 werd het festival nieuw leven ingeblazen. In het programma ligt de nadruk op hedendaagse jazz met respect voor de jazztradities. Innovatieve jazz is een belangrijk programmaonderdeel. Het festival heeft onderdak gevonden in het Dom Omladine (Huis van de Jeugd), een instelling voor cultuur en onderwijs, en het Sava Center. Het Belgrado Jazz Festival is een kleinschalig en intiem festival, waar op een progressieve en speelse manier verbanden worden gelegd tussen Servië, de Balkan, Oost-Europa en de Westerse jazzscene.

Een volledig relaas van het festival zou te ver voeren in deze rubriek, vandaar dat ik wat krenten uit de pap haal. Om te beginnen het trio van pianiste **Sunna Gunnlaugs** dat **26 oktober** de dag besloot. In Nederland is ze bekend door haar samenwerking met Maarten Ornstein. Haar intense spel wordt gekenmerkt door eenvoud, transparantie en een fluwelen toucher. Gunnlaugs kiest een eigen route die niet specifiek afwijkt of onvergelijkbaar is, maar opvalt door haar onafhankelijke benadering. Aanvankelijk werd haar muziek gekenmerkt door gestileerde, sfeervolle meditatie. Vanuit een innerlijke rust en zonder opsmuk, voerde ze haar spel op naar krachtige climaxen, die nergens geforceerd overkwamen.

Altsaxofoniste **Tineke Postma** opende met haar kwartet het eerste nachtprogramma. Haar muziek weerspiegelde vergezichten, overpeinzing, bezinning en lyriek. In haar geavanceerde solo's boetseerde Postma met kleuring. Dat deed ze volgens haar beproefde procedé van intense concentratie en verfijning. Haar delicate spel oogstte veel waardering bij het publiek en de aanwezige pers.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

Avishai Cohen. (Foto: Joke Schot)

Avishai Cohen had het erg naar zijn zin. Er ontstond een bijzonder contact met zijn publiek.

Sunna Gunnlaugs. (Foto: Joke Schot)

Een dag later, op **27 oktober**, gaf het **Avishai Cohen Trio** een gepassioneerde show. De opmars van bassist Cohen is onstuitbaar. Zijn muziek ontwikkelt zich naar een volmaakte rijpheid. Cohen had het erg naar zijn zin en er ontstond een bijzonder contact met zijn publiek in de grote congreszaal van het Sava Center, waar velen zijn extase meebeleefden.

Het immense podium in die zaal werd op **28 oktober** als eerste betreden door drummer Jack DeJohnette, saxofonist **Ravi Coltrane** en bassist Matt Garrison. De drie voerden hun cd-album 'In Movement' integraal uit. Het trio smeedde een symfonisch gedicht zonder duidelijke overgangen. De muziek bleef voornamelijk abstract en lyrisch klinken. De inzet van elektronica werkte vervreemdend. De soundscape had een vitale morbide atmosfeer en miste melodie. Luisteren werd een beproeving. Wel creëerde Garrison boeiende klankeffecten op zijn basgitaar. De verzorgde toon van Coltrane hield stand, ondanks de totaal vrije expressies waarbinnen hij moest improviseren.

De Noorse pianist **Tord Gustavsen** maakte onwaarschijnlijke contrasten die logisch aanvoelden. Magische krachten vloeiden over in verstilde vergezichten. Met zijn kwartet creëerde Gustavsen droombeelden en bracht hij trillingen teweeg die het gehoor nauwelijks bereiken. Onverschrokken transformeerde hij meditatie naar een extase, die hij luchtig omhoog naar royaal swingende gospel. Het publiek boog mee en werd deelgenoot van een mystieke ervaring met franjes. Edvard Grieg schreef de onovertroffen 'Lyrische Stukken' en maakte zich schatplichtig aan de rijke impressies van Noorwegen. Gustavsen lijkt een gelijke weg te willen volgen.

Trombonist **Gianluca Petrella** is bij uiteenlopende projecten betrokken geweest en een veelgevraagd sideman. In Belgrado trad hij **29 oktober** op met zijn Cosmic Renaissance Kwintet. De groep verzorgde een adembenemende show met Petrella als stralend middelpunt. Als een doorlopend geheel werden verschillende stukken bijna onmerkbaar met elkaar versmolten. Petrella laveerde vaardig tussen akoestische frasen, elektronica en loop-effecten. De groep was creatief en innovatief in samenspel en improvisatie.

Roland Huguenin

[Meer festivalfoto's op pagina 18.](#)

Ravi Coltrane. (Foto: Joke Schot)

Cosmic Renaissance verzorgde een adembenemende show met leider Gianluca Petrella als stralend middelpunt.

Tord Gustavsen. (Foto: Joke Schot)

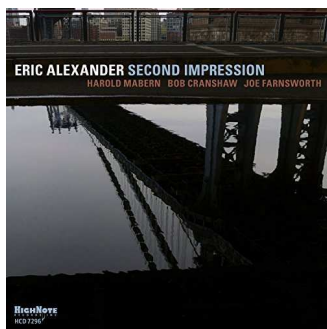

Gianluca Petrella. (Foto: Joke Schot)

In de rubriek 'Jazzflits op reis' doen medewerkers van Jazzflits in woord en/of beeld verslag van de jazzscene in het buitenland waar ze verblijven.

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 28 november 2016

1. **Eric Alexander**
Second Impression (HighNote)
2. **Norah Jones**
Day Breaks (Blue Note)
3. **Mike LeDonne**
& **The Groover Quartet**
That Feelin' (Savant)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Kortzen, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos

Plaatsman en Jorre Reyners. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Logo:**

Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

FESTIVAL JANUARI

Roy Hargrove tijdens North Sea Jazz 2015. (Foto: Joke Schot)

BRUSSELS JAZZ FESTIVAL

Flagey, Brussel

12 tot en met 21 januari 2017

(<http://www.flagey.be>)

Met onder anderen: Roy Hargrove Quintet, Makaya McCraven, Vijay Iyer Trio, Mark Guiliana Jazz Quartet, Avishai Cohen Quartet, Celebrating Bert Joris: Brussels Jazz Orchestra, Lionel Beuvsens Motu, Tom Harrell TRIP en Phronesis.

OVERLEDEN

Hod O'Brien, 20 november 2016 (80)

Amerikaanse pianist. Speelde in de jaren vijftig met diverse musici; een van zijn eerste bijdragen op de plaat was in 1957 met Three Trumpets, ook bekend als de Prestige All Stars. Trok zich in de jaren zestig terug om tien jaar later het vak weer op te pakken in het gezelschap van trombonist Roswell Rudd, trompettist Chet Baker en vele anderen. Maakte lange tournees, nam platen op voor diverse labels, waaronder het Nederlandse Criss Cross. Vorig jaar verschenen zijn jazzverhalen onder de titel 'Have piano ... will swing!'

Al Caiola, 9 november 2016 (96)

Amerikaanse studiomusicus. Was van alle markten thuis; geen uitgesproken jazzgitarist maar begeleider van allerlei artiesten in televisieshows. Maakte in de jaren vijftig een paar eigen platen voor Savoy met onder anderen trompettist Bernie Privin en drummer Kenny Clarke.

Janusz Stefanski, 5 november 2016 (70)

Poolse drummer. Speelde met iedere jazzmusicus van betekenis in Polen, vestigde zich in 1982 in Duitsland. Was naast zijn actieve loopbaan daar ook muziekdocent. Overleed in Frankfurt. (jjm)

NIEUWS

Berlijn moet House of Jazz krijgen

Onder anderen trompettist Till Brönner heeft het plan opgevat om in Berlijn een House of Jazz te vestigen. Een gebouw voor concerten van de (inter)nationale jazztop en jong talent. Het moet zich kunnen meten met het Bimhuis en Jazz at Lincoln Center (New York) en een eigen huisorkest krijgen. Brönner heeft van de Bondsregering 50.000 euro ontvangen om zijn plannen uit te werken. Voor het House of Jazz is het oog gevallen op de Alten Münze. Voor de restauratie van dit gebouw is 12,5 miljoen beschikbaar.

BELGRADE JAZZ FESTIVAL **JAZZ IN BEELD**

Tord Gustavsen. (Foto: Joke Schot)

Voor de 32ste keer vond eind oktober het **Belgrade Jazz Festival** plaats. Het festivalprogramma was een mix van bekende namen, Servische artiesten en aanstormend talent. Joke Schot was er te gast en maakte de foto's op deze pagina. Meer over het festival is te vinden in de rubriek 'Jazzflits op reis' elders in dit nummer.

Dave Holland. (Joke Schot)

Rob Mazurek. (Foto: Joke Schot)

Jack DeJohnette. (Foto: Joke Schot)

LORIER/POSTMA/THYS**JAZZ IN BEELD**

Het trio van pianiste **Nathalie Loriers** met saxofoniste **Tineke Postma** en bassist **Nicolas Thys** maakt op dit moment een tournee door België. De drie speelden vrijdag 18 november in CC De Kimpel in Bilzen. Jean Schoubs was erbij en maakte de foto's op deze pagina.

